

Még 2011. elején az [Economist](#) publikált egy cikket a 3D nyomtatókról.

A technológia lényege ténylegesen egy nyomtató, amely bármilyen anyagból (a jelenlegi fejlettségi szinten acélból, műanyagból és gyantákból) képes háromdimenziós tárgyat készíteni.

Linkek: [Print me a Stradivarius](#) , [3D printing: Difference Engine: Making it](#) , [3D printing: The shape of things to come](#)

FM Guru fórum: [itt lehet hozzászólni](#)

Az eljárás a nyomtatáshoz hasonlóan a tervezéssel kezdődik, amellyel a készítendő tárgy alakját, színét alakítják ki, majd a nyomtatás megkezdésekor a nyomtató az elkészítendő tárgy egyes rétegeit fokozatosan viszi fel egymásra, az anyagnak megfelelő technológiával (ragasztás, forrasztás például).

A technológiát ezidáig a repülőgép és autógyártásban tesztelték, és manapság egy alap 3D-s nyomtató (vagy ahogy hívják a fabrikátor) nem kerül többbe, mint a 1985-ben egy lézernyomtató.

Ha nem tudja elképzelni hogy hogyan működik, nézze meg a videót.

Habár a cikk szerzője szerint érdemes rögtön Stradivariust nyomtatnunk, oszthatjuk a szerző véleményét, hogy ez a technológia alapjaiban rengetheti meg a jelenlegi gazdasági és társadalmi berendezkedést.

Hogy miért?

A 18. század ipari forradalmával, a tömeggyártással kezdődött egy olyan gazdasági és társadalmi fejlődés, amelyet akkor senki nem tudott volna elképzelni. Úgy tűnik, hogy a 3D-s nyomtatókkal egy olyan új gyártási technológia valósulhat meg, amely miatt az akkori folyamatoknak éppen az ellenkezője következhet be.

Az új technológia éppen olyan olcsón tud előállítani egy terméket, mintha tömeggyártásban termelték volna, és ez alááshatja a mai gazdaság méretgazdaságosságon alapuló értékrendszerét.

Egyesek úgy vélik, hogy ez a technológia teljesen decentralizálja a gyártáson és kereskedelmen alapuló gazdaságot és társadalmat, és amennyire az iparosodással együtt járt a városiasodás, úgy a háromdimenziós nyomtatók, mint mini gyárok éppen az ellenkezőjét okozzák majd.

Mindamellet, hogy csábító gondolat lehet sokaknak egy minden igényt kielégítő „mini

ezeremester gyárral felszerelt falu modell"-t felállítani, valójában a városok gazdasági és társadalmi előnyei sokkal komplexebbek és ezen messze túlmutatnak.

Természetesen a technológia a zenei iparban korábban már tapasztalt kalózkodás problémáját is felveti, hiszen nemcsak a designnak vagy művészeti értékű tárgyaknak van szellemi tulajdonjoga.

A technológia elterjedése alapjaiban befolyásolhatja a létesítménygazdálkodást és a létesítménygazdálkodási ipart is.

Nemcsak az alkatrészek gyártási és beszerzési útvonalát, értékláncát alakíthatja át, hanem az épületek korlátait is feloldhatja.

Vajon lesz-e gutenbergi fejlődés?

Várjuk véleményüket [a fórumon!](#)

(PalfalviZs)□